

[Arbejdsministeren]

andet i en overenskomst og man derefter bliver bundet af det, f. eks. i dette tilfælde, når overenskomsterne bliver forlænget, have mulighed for at vælge om? Og hvorfor skal det i bekræftende fald kun være tilbage til 1975, hvorfor ikke til 1973 eller 1971 eller 1969 eller 1967 eller 1965? Jeg kan ikke se det rimelige i de synspunkter, der her fremføres. Det, der sker, er, at der indføres en forbedret taktregulering både for den offentlige sektor og for den private sektor, og derudover sker der en forlængelse af overenskomsterne ifølge regeringens forslag med de forbedringer for de lavestlønnede, som jeg har omtalt tidligere.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

Jeg må tilstå, at jeg ikke er tilfreds med arbejdsministerens besvarelse, for ministeren siger jo her, og det samme bliver sagt i betænkningen, som ministeren har sagt også i udvalget, at det skal klares ad fagretlig vej. At der står i betænkningen, at man ad fagretlig vej skal finde ud af, om det er på den ene eller den anden måde, ferien er opnået, interesserer ikke så meget på baggrund af – og det vil jeg gerne gentage – hvad ministeren har svaret på et spørgsmål i udvalget. Der står helt konkret:

»Hvad ferieforlængelsen angår, vil den kun komme de lønmodtagere til gode, som ikke i dag har krav på 5 ugers ferie eller mere.«

Dermed siger ministeren klart, at det kun er til den gruppe. Det, der bliver problemet, når man skal fortolke betænkningen sammen med ministerens svar her, er, at disse grupper vil få meget svært ved at holde fast ved deres ekstra uges ferie. Derfor er det, jeg appellerer til ministeren om bare her fra folketingets talerstol at sige, at de opnåede ferierettigheder ud over 4 uger ikke er nogen hindring for, at man kan få denne ekstra uges ferie. Dermed mener jeg ministeren vil blødgøre den meget barske udtalelse til udvalget.

(Kort bemærkning).

Kurt Hansen (VS):

Nu er det jo ikke sådan, at VS i al almindelighed giver sig af med at kræve rigsretssag mod den ene eller den anden minister, og vi

vil naturligvis heller ikke gøre det, fordi der som så mange gange tidligere er blevet udtalt noget sludder. Det kunne ikke falde os ind. Men jeg kan da meddele arbejdsministeren, at jeg selv var nede at fortælle ham, at der fandtes undtagelsesforhold i forbindelse med visse af de grafiske overenskomster, nemlig dér, hvor en arbejder har været i meget lang tid uafbrudt på den samme virksomhed eller som en form for kompensation for mere permanent skifteholdsarbejde. I disse to tilfælde er der længere ferie. Jeg er ikke gået ind i realiteterne med hensyn til, om man skulle beholde denne uges længere ferie i forhold til de øvrige arbejdergrupper, men det, der står i svaret, er, at der efter overenskomsterne inden for den grafiske industri osv., og det står klart formuleret, som om det er noget generelt, der gælder for alle de grafiske arbejdere, men det er simpelt hen ikke rigtigt. Kun hvis man tager den passus i Gutenberghusledelsens brev til arbejdsmarkedsudvalget for gode varer, er det muligt at komme frem til sådan noget sludder som det, der er formuleret i dette svar på et spørgsmål fra arbejdsmarkedsudvalget.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg forstår, at hr. Palle Simonsen ikke er stolt af sine egne sejre. Der kan jo meget vel under et udvalgsarbejde ske det, bl.a. på basis af initiativer taget af interesseorganisationer og medlemmer af et udvalg, at et svar, som er fuldt korrekt som svar på et stillede spørgsmål, modificeres i en tilkendegivelse under samrådet i udvalget, idet ministeren også ved venlige medlemmers hjælp bliver gjort opmærksom på, at der kan være tale om ferie, der ikke er ferie i normal ferielovsforstand, men i virkeligheden er kompensations for lang tids fravær fra hjemmet osv. For at blødgøre dette og for at åbne mulighed for en fortolkning efter de normale fagretlige kanaler indvilligede jeg i at indføje dette i betænkningen, og så er hr. Palle Simonsen også utilfreds med det. Jeg har svært ved at se, hvor meget længere jeg kan komme i imødekommenhed end det, jeg allerede har gjort her.

Jeg kan imidlertid ikke imødekomme det synspunkt, at alle, som har haft en længere ferie end den i ferieloven indeholdte, automatisk skal have deres ferie forlænget med 1